

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجنیا - ۷ جنوری ۲۰۱۴

بگذار بروم

بگذار بروم تا غمخانه تاریک چشمانم پیوسته ترا برای خواندن اسطوره کهن روزگارم،
ناگزیر نسازد.
بگذار بروم تا آوای تلخم پرنده های شاد را از شاخسار رضایت‌مندیهایشان کوچ ندهد.
بگذار بروم که این زمانه شوم پرهای نازک پرنده سرودخوان خیالها و شادمانیهام را در
برابر نگاههای رنجورم با خشم و با شتاب پرپر میکند، تا نابودی روحم را در خلوت
لحظه های خوب و بی ملال تو، پیام بدهد.
فردا را چه گونه آغاز خواهم کرد که کلاغ سیاه شب در معبر سپیده امیدهایم بیضه
گذاشته است؟ فردا را چه گونه آغاز خواهم کرد؟
بگذار بروم تا دیگر نغمه عشقی لای ستونهای شکسته دلم نیچد و تنها از صدای تو
لبریز باشم، صدای گرم تو!!!

عصیان

دلم گرفته تر از هر زمانی کنار دیوار سرد هستی، انوار مهر میجوید. زنجیر عصیان
حلقه زمان را در گرو دارد و ساقه سبز محبت در ستونهای رنگ و ریاء، تاب میخورد.

(ناهید "غزل" غنی زاده)